

2

IN

AMSTERDAM

MEI 2017

PRO

**INVESTERINGSFONDS
VOOR DE BUURTEN**

GRESS

Amsterdam in Progress

Amsterdam in Progress is een burgerdenktank die concrete plannen ontwikkelt om balans in de stad te stimuleren.

Veel Amsterdammers hebben last van drukte en toerisme in de stad. De komende jaren zal het nog drukker worden: bijvoorbeeld het aantal passagiers dat Schiphol aandoet, groeit naar verwachting van 60 miljoen in 2015 naar minimaal 110 miljoen in 2050.

De problemen rondom balans, drukte en toerisme in de stad zijn complex en roepen emoties op. Amsterdam heeft grote economische belangen bij toerisme, maar deze staan steeds vaker op gespannen voet met het dagelijks leven van mensen in de stad.

Amsterdam in Progress (AiP) is een groep betrokken Amsterdammers die constructieve oplossingen aandraagt – voor nu en in de toekomst. In aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 zal AiP verschillende plannen en oplossingen publiceren, waaronder deze: *Investeringsfonds voor de Buurten*.

Uitgangspunten zijn telkens:

- *1+1+1* – een balans tussen bewoners, bedrijven en bezoekers, passend bij de menselijke maat van Amsterdam.
- *Flexibel* – de stad verandert snel en dat vraagt om oplossingen die kunnen mee veranderen.
- *Vrijheid & Diversiteit* – kernwaarden van de stad, met alle voor- en nadelen van dien.

Voorafgaand aan de gemeenteraadsverkiezingen toetst AiP de plannen van alle politieke partijen aan de mate waarin balans in Amsterdam wordt gestimuleerd. Ook deze ‘Balanswijzer’ zal door AiP gepubliceerd worden.

3 De gedachte achter IFB

Een bezoeker aan Amsterdam vindt het normaal om voor een parkeerplaats te betalen, om entree voor een museum te betalen en – mocht hij of zij willen overnachten – voor een hotelkamer te betalen. Maar voor ‘gebruik’ van de stad betaalt hij vooralsnog niet.

Dit voorstel voor het Investeringsfonds voor de Buurten (IFB) is gebaseerd op *willingness to pay*, het bedrag dat een consument bereid is om te betalen voor een product of dienst. Hoe groter de vraag, hoe groter de bereidheid om ervoor te betalen. Het uitgangspunt hierbij is dat de vraag voor Amsterdam groot is en dat de bezoeker bereid is daarvoor te betalen. En net als bewoners de stad belasten en daarvoor moeten betalen, zo moet dit ook gaan gelden voor bezoekers.

Dit voorstel richt zich op de verblijfbezoeker en niet op de dagjesmensen, omdat er naar onze mening geen effectieve manier is om geld te innen van de dagbezoekers. Van degenen die in de stad overnachten, de verblijfbezoekers, kan via de logiesverschaffers wel geld geïnd worden.

Wat is het voorstel?

De kern van het voorstel is: alle binnen- en buitenlandse verblijfbezoekers aan de stad betalen een stadsbijdrage van € 20 voor hun verblijf in de stad. De stadsbijdrage is eenmalig per verblijf, ongeacht de duur van het verblijf. Voor bezoekers die lang in de stad verblijven is het tarief gunstiger dan degenen die één nacht in de stad verblijven. En voor de stad zijn bezoekers die langer verblijven economisch aantrekkelijker dan bezoekers die korter verblijven.

De stadsbijdrage is geen belasting en kan niet opgelost worden door de toeristenbelasting te verhogen. Want, terwijl de toeristenbelasting ‘verdwijnt’ in de algemene middelen doordat Nederland geen doelbelastingen kent, is de stadsbijdrage bestemd voor een Investeringsfonds voor de Buurten.

De stadsbijdrage geldt voor alle logiesvormen, waaronder hotels, hostels, b&b's, shortstay, platvormen voor vakantieverhuur (zoals Airbnb), (rivier)cruiseschepen, etc. en wordt door de logiesverschaffer geïnd. Uitgaande van jaarlijks circa 10 miljoen verblijfbezoekers ontstaat er een Investeringsfonds voor de Buurten (IFB) van circa € 200 miljoen per jaar. Dit bedrag kan groeien naar € 350 miljoen per jaar, naarmate meer verblijfbezoekers Amsterdam aandoen en naarmate in de tijd de hoogte van de stadsbijdrage stijgt.

Investeringsfonds voor de Buurten (IFB)

Het IFB is bedoeld om de woonkwaliteit en leefbaarheid van de buurten voor de bewoners te verbeteren. Drie typen projecten vallen onder IFB:

1. Zeer grote meerjarige projecten waarvoor geld gereserveerd moet worden.
2. Grote projecten waarvoor een eenmalige bijdrage gewenst is.
3. Kleine (*fast lane*) projecten.

De bijdragen uit IFB zijn niet bestemd voor standaardwerkzaamheden die de gemeente uitvoert, maar worden uitgekeerd voor projecten die bovenop dit soort werkzaamheden komen.

Wat zijn de criteria voor IFB?

Onder andere de volgende criteria worden gehanteerd:

1. Ten gunste van de bewoners.
2. Draagt bij aan maatschappelijke doelen, zoals sport, cultuur, groen, duurzaamheid, gezondheid, zorg, etc.

3. Het effect wordt lokaal op buurt- of wijkniveau ervaren door de bewoners.
4. Kwaliteit: het belang van een kwaliteitstoets van ingediende projecten; niet ál het geld hoeft verplicht verdeeld te worden, als er geen kwalitatief goede projectvoorstellen voorhanden zijn.
5. Verdeling van het geld zoveel mogelijk naar rato van het aantal inwoners per ‘stadsdeel’.

Wie voert het uit?

IFB is de primaire verantwoordelijkheid van de gemeente Amsterdam. Statuten, organisatievorm, e.d. moeten nog worden uitgewerkt. De organisatie en de toekenning van het geld moeten op afstand van de gemeente staan en moeten onafhankelijk zijn, zoals bijvoorbeeld bij de het Amsterdams Fonds voor de Kunst.

Een mogelijk vervolg

In fase 2, als het IFB *up and running* is, kan overwogen worden om het fonds verder aan te vullen door:

1. Verplichte bijdrage door bedrijven en organisaties die business genereren primair voor (verblijf)bezoekers.
2. Vrijwillige bijdragen door bedrijven, organisaties en vermogende particulieren die zich betrokken voelen bij de kwaliteit van de gehele stad voor al haar bewoners.

Mogelijke nadelen

Wat zijn mogelijke nadelen van het IFB?

1. *Oneigenlijk gebruik van het fonds.*
Oplossing: het fonds en de governance ervan moeten continu gemonitord en geëvalueerd en, waar nodig, aangescherpt worden.
2. *Bezoekers komen niet, omdat het te duur wordt.*
Voor hotelkamers en voor Airbnb zou het bedrag geen barrière moeten zijn. Maar voor hostels (bijv. Stakokay) gedurende de week zou dit een zeer substantiële prijsverhoging betekenen.
Oplossing: voor hostels op doordeweekse dagen het bedrag verlagen naar € 10 per persoon per verblijf.
3. *Bezoekers verblijven buiten Amsterdam omdat het goedkoper is.*
Oplossing: overwegen om IFB in te voeren voor de MRA-regio.
4. *Hotels etc. gaan klagen omdat ze duurder worden.*
Dat klopt, logies wordt duurder.
Oplossing: als een hotelstop of hotelquotum wordt geïntroduceerd en Airbnb gereguleerd wordt, dan wordt de commerciële positie van de logiesverschaffers verder versterkt. Dit zal de prijsverhoging compenseren.
5. *Waarom niet een bedrag introduceren dat in verhouding staat tot de overnachtingsprijs?*
Oplossing: het bedrag dat bezoekers betalen voor parkeren, museumentree, een vervoerskaart, etc. wordt ook niet aangepast aan de inkomenspositie of het bestedingspatroon van de bezoeker. Het is voor ieder gelijk.
6. *Moet het geld naar rato van het aantal inwoners van een buurt verdeeld worden?*
Oplossing: er kan gekeken worden of er een verdeelsleutel moet komen, waarbij buurten die relatief meer overlast ervaren, meer geld ontvangen.

Heb je vragen of wil je meedoen?
Stuur een mail naar
amsterdaminprogress@gmail.com.

Investeringsfonds voor de Buurten
is opgesteld door:
Stephen Hodes
Roel van Herpt

De publicaties van AiP zijn te vinden op
www.amsterdaminprogress.nl.

Ontwerp: Mainstudio,
Edwin van Gelder
Uitgever: Amsterdam in Progress

**CITIES HAVE
THE CAPABILITY
OF PROVIDING
SOMETHING FOR
EVERYBODY, ONLY
BECAUSE, AND
ONLY WHEN, THEY
ARE CREATED BY
EVERYBODY.**

Jane Jacobs